

Sygn. akt II K 739/15

Ds. 862/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2017r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Kamilla Gajewska

Protokolant: Aleksandra Mackiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świnoujściu – P. B.

po rozpoznaniu w dniach: 8 listopada 2016r., 19 grudnia 2016r. i 10 stycznia 2017r.,

sprawy **R. P.**,

s. M. i S. z d. M.,

ur. dnia (...) w S.,

oskarżonego o to, że:

- w dniu 22 czerwca 2015r. w M. na ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego marki V. (...) o nr. rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się stężeniem 0,31 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. oskarżonego R. P. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. występku z art. 178 a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt 00/100) zł każda,

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat,

III. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 22.06.2015r.,

IV. na podstawie art. 43a § 2 k.k. zasądza od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000 zł (pięć tysięcy 00/100 złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w całości oraz wymierza mu opłatę w kwocie 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych.

Sygn. akt II K 739/15

UZASADNIENIE

R. P. jest mieszkańcem M.. Tam mieszka z żoną. Jest ojcem dwojga dorosłych dzieci. Pracuje zaś jako (...) W.. W miejscu pracy ma dobrą opinię. R. P. jest osobą schorowaną, często przyjmuje leki przeciwbólowe. W dniu 21 czerwca 2015r, czuł się źle, przyjął dużo leków przeciwbólowych, a w godzinach wieczornych wypił 4 mocne piwa marki (...), pił do godziny około 23 30. W dniu 22 czerwca 2015r. R. P. wstał rano i czuł się dobrze, odwiózł żonę do pracy, apotem pojechał na stację benzynową żeby zatankować paliwo, paliwa nie zatankował, przejechał przez stację i przy wyjeździe został zatrzymany do kontroli trzeźwości. Funkcjonariusze poddali kierującego pojazdem R. P. badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu (pierwsze badanie wykonano wadliwie), zaś badanie o godz. 07 14 wskazało wynik 0,31 mg/l, badanie o godz. 07 30 – 0,32 mg/l. R. P. za pokwitowaniem zatrzymano prawo jazdy. We krwi pobranej od oskarżonego znajdowało się 0,46 promila alkoholu. Krew pobrano R. P. o godz. 08 40.

Dowód:

- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym k. 3 akt,
- świadectwo wzorcowania k. 5 akt,
- wyjaśnienia oskarżonego R. P. k. 24-25, k. 55-58, 120-123,128 akt,
- zeznania świadka T. S. k. 13-14k. akt,
- zeznania świadka K. D. k. 16-17 akt
- opinia z LK KWP z dnia 22.10.2015r. k. 47,
- protokół pobrania krwi k. 49 akt,
- opinia (...) S. k. 139-144 akt,
- opinia o pracowniku k. 154 akt,

W toku postępowania zarzucono R. P. popełnienie czynu z art.178a§1 k.k. tj. to, że w dniu 22 czerwca 2015r. w M. na ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się wskaźnikiem 0,31 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

R. P. w postępowaniu przygotowawczym początkowo nie przyznał się do czynu i odmówił składnia wyjaśnień. Następnie jednak przyznał się do występkę i złożył wyjaśnienia. Wyjaśnił zgodnie z ustaleniami faktycznymi w sprawie, wskazał jednak, że nie zatankował paliwa i objechał stację benzynową albowiem zapomniał tej karty płatniczej, przy użyciu której bank nie pobiera mu prowizji. Wyjaśnił, że był zdziwiony wynikiem badania i dlatego chciał badania krwi. Dodał też, że faktu, że są prowadzone badania kierowców nie widział aż do czasu jego zatrzymania do badania, a z jego wyjaśnień wynikało, że objechał stację nie dlatego, że chciał uciec tylko w powodu tego, że chciał uniknąć pobrania prowizji z karty. Wyjaśnił, że jest mu wstyd za ten czyn. Wskazał też, że przed pić piwa nie mógł uśmierzyć bólu, że leki mu nie pomagały, że przejechał 2,5 km. Podał też, że nie widział radiowozu, że gdyby chciał uniknąć kontroli to by mógł zjechać drogę do ZOŚ, a potem dalej jechać ulicą (...).

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego R. P. k. 24-25, k. 55-58, 120-123,128 akt,

Zdaniem Sądu należy dać wiarę wyjaśnieniom oskarżonego. Wyjaśnienia te są zbieżne z zeznaniami świadków przesłuchanych w sprawie i pozostałym materiałem dowodowym, dokumentami, a wersję R. P. potwierdza też opinia biegłych (...) co do tego kiedy i jaką ilość alkoholu spożył. Biegli w opinii wskazali, że stan nietrzeźwości oskarżonego był taki, że można przyjąć, że w dniu poprzedzającym zdarzenie przyjął on zadeklarowaną ilość alkoholu. Zdaniem Sądu nie nasunęły się żadne wątpliwości co do wyjaśnień oskarżonego. W ocenie Sądu mało prawdopodobna jest

motywacją oskarżonego co do tego, że objechał stację i na niej zawrócił, ale wykluczyć się jej nie da. Możliwym jest, że oskarżony nie zatankował paliwa po tym jak zauważył, że nie ma karty która nie powoduje naliczenia prowizji, kwestia tego jak kto jest oszczędny jest kwestią indywidualną. Nadto funkcjonariusz Policji wskazał, że czasami sprawdzane osoby, które objeżdżają stację nie są nietrzeźwe więc z pewnością różna motywacja może być powodem zawrócenia pojazdu w tym miejscu. Dodać też trzeba, że oskarżony wskazał inną drogę jaką mógłby „ucieć”, na której Policja nie stała. .

W postępowaniu przesłuchano w charakterze świadka **T. S.** (k.13-14, 123-125 akt). Świadek zeznał, że w dniu zdarzenia pełnił służbę i kontrolował kierujących w ramach akcji (...), że stali przy ogródkach działkowych w ciągu drogi (...), że stali tam, bo kierowcy widzący radiowóz i kontrolę zawracają na stacji benzynowej by kontroli uniknąć, stąd takich kierowców poddawali badaniom. Dalej świadek zeznał, że kierujący poprosił o badanie krwi, że kierowcy widząc badane pojazdy zawracają na tej stacji, że czuł od oskarżonego woń alkoholu, że mowę miał płynną, nie bełkotliwą, nie miał chwiejnego chodu, że wszyscy co kontynuowali jazdę drogą byli badani przez inny patrol, a ci co zawracali byli badani przez nich. Świadek zeznał, że nie zauważył żeby oskarżony przyspieszył czy uciekał, że pojazd był nieoznakowany, że oskarżony mógł go nie zauważyć.

W sprawie przesłuchano w charakterze świadka **K. D.** (k. 16-17, 125-127 akt). Świadek złożył analogiczne zeznania jak świadek T. S.. Nadto wskazał, że nie pamięta czym oskarżony się tłumaczył, że nie pamięta czy oskarżony był zdziwiony wynikiem badania. Świadek nie wiedział czy można było zjechać w inną stronę i uniknąć kontroli, podał, że oskarżony jechał normalnie, nie jechał „wężykiem”, że raczej czuł woń alkoholu od oskarżonego w radiowozie, że może być tak, że ktoś wjeżdża na stację czegoś zapomina i dlatego ją objeżdża. Podał on też, że zdarzają się osoby, które objeżdżają stację a są trzeźwe.

Zdaniem Sądu zeznania tych świadków są wiarygodne. Są one zgodne i z wyjaśnieniami oskarżonego i z dowodami z dokumentów. Nie ujawniły się jakiegokolwiek wątpliwości co do wiarygodności zeznań świadka. Nadto świadkom nie zależy na konkretnym rozstrzygnięciu sprawy. Zeznania te są spójne, logiczne i stanowią relację z przeprowadzonej kontroli w dniu zdarzenia. Podkreślić trzeba, że świadkowie kiedy czegoś nie pamiętali lub nie wiedzieli to tak wskazywali. Tłumaczyli z czego jakie wnioski wyciągają, widocznym było, że nie są negatywnie nastawieni do oskarżonego i starają się wiernie odtworzyć zdarzenie.

W sprawie zgromadzono dokumenty tj.: protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym k. 3 akt, świadectwo wzorcowania k. 5 akt, opinia z LK KWP z dnia 22.10.2015r. k. 47, protokół pobrania krwi k. 49 akt, opinia (...) S. k. 139-144 akt, opinia o pracowniku k. 154 akt, dokumentacja medyczna oskarżonego k. 60-66,131 akt.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie należało dać wiarę tym dowodom, albowiem nie nasuwały się z urzędu żadne wątpliwości co do ich wiarygodności, ani też strony tegoż zarzutu nie podnosiły (z wyjątkiem opinii biegłych z dnia 30.11.2016r. o czym później). Należało zatem uznać, że zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby i w sposób przewidziany prawem.

W ocenie Sądu opinia z dnia 30.11.2016r. nie jest niepełna, niejasna ani wewnętrznie sprzeczna, a te jej cechy skutkować by musiały koniecznością uzyskania nowej lub uzupełniającej opinii. Biegli odpowiedzieli na wszystkie zadane pytania. Opinia jest jasna. Nie można uznać jej za niepełną z tego powodu, że nie uwzględnia ona resekcji woreczka żółciowego oskarżonego a w powiązaniu z tym przyjęcia dużej ilości A. na dzień przed zdarzeniem, albowiem środki przeciwbólowe wpływać mogą na wchłanianie alkoholu tylko w przypadku jednoczesnego przyjmowania dużych ilości leku w połączeniu z przewlekłym pić alkoholu, co nie wystąpiło u oskarżonego.

Oskarżony R. P. jest mieszkańcem M.. Jest żonaty, ma dwoje dorosłych dzieci. Ma wykształcenie wyższe, z zawodu jest żołnierzem zawodowym, aktualnie pracuje jako (...)W.. Osiąga dochód miesięcznie 6.000 zł. Posiada nieruchomość w postaci dwóch mieszkań. Oskarżony był karany za czyn z art. 177§2 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamieniu Pomorskim z dnia 27.08.2014r. sygn. akt VIIK 172/14 na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym

zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat. Ogólny stan zdrowia oskarżonego jest zły, nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo. W miejscu pracy ma dobrą opinię.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 24-25, 55-58, akt,
- dane o karalności k. 90-92 akt,
- dane osobopoznawcze k. 36 akt,
- wyrok VII K 172/14 k. 51 -52 akt,
- dokumentacja medyczna oskarżonego k. 60-66,131 akt,

W związku z powyższym, mając na uwadze całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, według Sądu R. P. dopuścił się czynu bezprawnego, zagrożonego karą, którego społeczna szkodliwość jest więcej niż znikoma.

Mając na względzie, że oskarżony jest zdatny do przypisania jej winy, Sąd uznał, że dopuścił się czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia.

Przedmiotem ochrony tego przepisu jest bezpieczeństwo w ruchu m.in. lądowym. Przepięstwo z art. 178a§1 k.k. jest przestępstwem formalnym i popełnia je ten, kto prowadzi pojazd mechaniczny będąc w stanie nietrzeźwości, choćby prowadził go prawidłowo i nie stwarzał zagrożenia. Prowadzi – oznacza przede wszystkim kieruje nim. Pojazdem mechanicznym jest bezspornie samochód (pojazd wprawiany w ruch przez znajdujący się w nim silnik). Przepięstwo to może być popełnione wszędzie tam gdzie odbywa się ruch pojazdów, w szczególności jest to droga publiczna. Popełnia je ten, kto prowadzi pojazd mechaniczny będąc w stanie nietrzeźwości (stan nietrzeźwości zdefiniowany jest w art. 115 § 16 pkt 1 – tj. stanem nietrzeźwości jest stan, w którym zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość). Odpowiedzialność na podstawie charakteryzowanego przepisu ponosi sprawca, który ma świadomość, że znajduje się w stanie nietrzeźwości, a także gdy przewiduje, że w wyniku upływu czasu alkohol nie uległ jeszcze wydaleniowi z organizmu, i na to się godzi. Przepięstwo to można popełnić jedynie umyślnie.

W ocenie Sądu sprawstwo oskarżonego nie budzi wątpliwości. Oskarżony do późnych godzin wieczornych pił alkohol i wypił łącznie 2 litry piwa o wysokiej zawartości alkoholu – piwa (...) mocne. Godził się na to, że kierując rano w dniu 22 czerwca 2015r. może być w stanie nietrzeźwości.

W ocenie Sądu zasadnym było orzec wobec oskarżonego karą najłagodniejszą rodzajowo, a to karę grzywny. Karę tę oskarżony wykonać może. Niecelowa byłaby kara ograniczenie wolności, bo oskarżony pracuje, a też wykonywanie takiej kary byłoby trudnością z uwagi na jego stan zdrowia. Zbyt surowa wydawała się Sądowi kara pozbawienia wolności. Przy czym z uwagi na uprzednią karalność na taką karę Sąd musiałby wymierzyć karę bezwzględną, na którą nie zasługuje oskarżony. Sąd wymierzył 50 stawek dziennych grzywny oskarżonemu, bo w ocenie Sadu ta ilość stawek jest adekwatna do czynu. Wysokość zaś stawki Sąd dostosował do sytuacji zarobkowej, majątkowej oskarżonego – i ukształtował ją na 50 zł. Sąd wymierzając karę miał też na uwadze uprzednią karalność oskarżonego i to za czyn naruszający te same dobra.

Zdaniem Sądu także minimalny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym tj. na 3 lata jest wystarczający dla zapewnienia prewencji indywidualnej wobec oskarżonego. Zdaniem Sadu oskarżony taką nieodpowiedzialnością więcej się nie wykaże. Wymiar tego środka uwzględnia niski stan nietrzeźwości u oskarżonego.

Zgodnie z art. 64§4 k.k. Sąd na poczet orzeczonego zakazu zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy, a nadto na podstawie art. 43a§2 k.k. orzekł świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5000 zł. Jest to świadczenie obligatoryjne i minimalne.

Zdaniem Sądu sytuacja oskarżonego finansowa jest taka, że koszty postępowania i opłatę uiścić on może.